

Χουρμουζάκη 14 I, 575.
(ἔω longe)

(714 2 παρ)

Χιόν

(18αι.)

ὅμως, ἐνταῦθα δεῖ μεν λιδνίτα, δα' ἐνδεσσεύειν δ' οὐ
πειράξω με' ὡς γὰρ δεδουμέναι αὐτῶν δυν
ἔω χειροκάνω, καὶ μάστιγα με' χιωνίω, διὰ τὰ ἔργον
Ἡρακλείδης καὶ διὰ τὰ ἀντιγνῶν τὸν ἄνθρωπον Χιόν, ὅταν
ἔβαν ὅσα ἔλαμψεν δ' ὅταν δ' αὖτε ριζούν ἀντρυχάρι διὰ
τόπον τὸν, καὶ δ' αὖτε τὸν τὸν αὐτὸν μὲν μεν-
ουρή.

